

Haagan Taideseuran vuosinäyttely

Hiihtolomaviikkoa edeltäneeseen viikonloppuun on jo perinteisesti kuulunut Haagan Taideseuran vuosinäyttelyn avajaiset, näyttely on lähes yhtä perinteisesti on pidetty hiihtolomaviikon mittaan Pohjois-Haagan Yhteiskoulun tiloissa. Väljästi koulun voimistelusalissa esillä olleet teokset edustivat tälläkin kertaa monia eri tekniikoita ja antoivat hyvän kuvan taideseuran jäsenten viimeaikaisesta tuotannosta ja sen korkeasta tasosta. Esillä oli 141 teosta yhteensä 46 taiteilijalta.

Tämänkertainen näyttely, järjestyksessään 43. vuosinäyttely, avattiin lauantaina 14. helmikuuta runsaan yleisön ja oman väen voimin. Näyttely oli avoinna 14.–22. helmikuuta ja siihen liittyi myös kahvio sekä basaari, josta oli mahdollista ostaa kaikenlaista mukavaa, kuten grafiikkaa, pikkuesineitä ja neuletöitä. Koulun aulatilissa esiteltiin myös keskiviikkoinen kokoontuvan alustomallista piirtävän ryhmän sekä "Aurinkomaalarit" -ni-

Mauno Vuori kutsuttiin Haagan Taideseuran kunniajäseneksi.

mellä itsensä tuntevan toisen ryhmän aikaansaannoksia. Itse taidenäyttely oli tavanomaiseen tapaan myös myyntinäyttely seuran jäsenille.

Näyttelyn teosten valinta tehtiin tarjokkaista tällä seuran hallituksen toimesta, näyttelyn komissaareina, ts. ripustusjärjestyksestä päättävänä toimivat **Irja Tikka**, **Ulla Finnilä** ja **Hillevi Grönholm**. Esillä olleet

Aino Nykäsen sininen pusukala, savi 2008.

teokset edustivat tekniikoiltaan kuvataiteen eri puolia. Nähtävillä oli perinteisiä ja abstrakteja maalauksia, tekniikoina öljy, tempera, akvarelli, grafiikka, akryyli, pastelli, etsaus ja valokuva. Esillä oli myös hieman keramiikkaa sekä erilaisilla sekatekniikoilla tehtyjä teoksia. Haagalaisen toimittajalle, joka on kaikkea muuta kuin taiteentuntija, jäi päällimmäiseksi vaikutelmaksi näyttelyn monipuolisuus.

Taideseuran on kutsunut kunniajäsenekseen **Mauno Vuoren** ja julkisti asian vuo-

sinäyttelyn avajaisten yhteydessä. Vuori on ollut seuran jäsen vuodesta 1982 ja vasta neljäs kunniajäsen taideseuran yli 40 vuoden taipaleella, eli tämän tason arvostusta se on jaellut hyvin säästeliäästi.

Haagan Taideseura on erittäin aktiivinen seura, kertoi seuran puheenjohtaja **Irma Joutsu**. Jäsenmäärä on hiljaksen kasvanut ja nyt se on jo ylittänyt sadan jäsenen maagisen rajan. Seuran 103 jäsentä edustavat niin harrastajia kuin ammattilaisiakin taiteen teossa. Seurassa on nykyisellään vain kuvataiteilijoita, mutta perustamisvai-

Lumo, Jonna Korke, keramiikka 2008.

Lisätietoa Haagan Taideseurasta, sen jäseneksi liittymisestä ja kurssitoiminnasta:

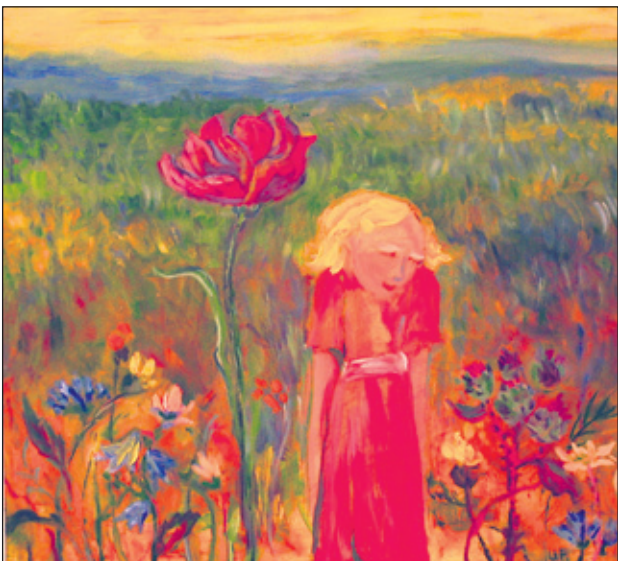
puheenjohtaja Irma Joutsu, irmjouts@welho.com tai 040-7655358

sihteeri Auli Suvanto-Salokannel, sihteeritiedottaa@gmail.com tai 044-2768677

Unto Hakkaraisen hyvin ajankohtaan sopiva Lumipeitteiset puut, akryyli 2008.

KK

Ulla Finnilän öljyväriteos Kultainen nuoruus, 2009.

Sosiaalisektorilta säästäminen on hölmöläisten peiton jatkamista!

Lakisääteinen lasten ja nuorten hyvinvointisuunnitelma on nyt ensimmäistä kertaa sosiaalilautakunnan käsittelyssä. Jatkossa hyvinvointia lisääviä toisaalta myös huostaanottojen vähentävä toimenpidesuunnitelma tulee tehdä valtuuston hyväksyttäväksi neljän vuoden välein. Taustatutkimukset puhuvat karua kieltä Helsingistä. Lastensuojelun valtakunnallisista tavoitteista on jääty jälkeen. 3.–6.-luokkalaiset ovat liikaa kauppakeskuksien ja toistensa varassa iltapäivisin. Yksinhuoltajien lapsilla ei läheskään aina ole varaa edes yhteen mielekkäseen harrastukseen. Köyhiä lapsiperheitä on enemmän kuin aiemmin. Ero-

perheiden lapset jäävät usein itsekseen selviämään aikuisten vaikeuksista.

Leikkipuistojen alakouluisten kesätoimintaa ja lapsiperheiden kotipalveluja on aivan liian vähän ja ylisuuria ryhmiä päiväkodeissa liian paljon.

Ihmisen vastuullisin tehtävä on omien lasten kasvattaminen. Tähän tarvitaan yhteiskunnan tuki ja arvostus. Niin kuin me hoidamme lapsia tänään, niin he hoitavat meitä huomenna. Nyt on kiire saada peruspalvelut riittäviksi. Ainakaan ei pidä toistaa viime laman virheitä ja tinkiä ennaltaehkäisystä ja varhaisesta tuesta. Kunnolliset peruspalvelut ovat paras poliisi ja yhteiskun-

taruhan tae!

Lasten ja nuorten hyvinvoinnin lisäämiseksi tarvitaan täsmätyömuotoja hallintokuntien rajapinnoilla. Koulupudokkuus ei synny tyhjästä ammattikoulun ensimmäisenä syksynä. Sen estämiseksi on toimittava jo alakouluvaiheessa. Aiemmin Helsingissä on ollut "kodissakävijöitä", jotka ovat menneet yläkoululaisen nuoren luo, jos selittämättömiä koulupoissaoloja on ollut useampi päivä. Tämä toiminta olisi syytä kiireesti alkaa uudelleen. Opettajalle voidaan palkata sijainen. Oppilaalle ei yksikin turha poissaolopäivä on liikaa. Myös koulujen omat toimenpiteet, kuten jatkuva ryhmäyttä-

minen ja sopivan kokoiset opetusryhmät tukevat joukkoon kuulumista. Sekin ehkäisee kelkasta putoamista.

Huonoina aikoina sosiaalisektoria tarvitaan eniten. Olisi hölmöläisten peiton jatkamista säästää ihmisten arjen keskeisestä tuesta pahimpina aikoina. Sosionomeja ja kouluterveydenhoitajia tarvitaan lisää lasten ja nuorten parhainvointia vähentämään. Perinteisten kasvatus- ja hoiva-alojen työpanosta tarvitaan kaikkein eniten juuri nyt ja lähitulevaisuudessa. Nyt on aika elvyttää naisvaltaisia aloja! Siellä työtä riittää niin vanhusten kuin lastenkin hyvän arjen toteutumiseksi. Miksi aina elvytettä-

siin vain miesvaltaisia aloja? Eikö niissäkin voida joskus "tehostaa toimintaa"? Kuten naisvaltaisilla aloilla on jo pitkään tehty?

Mirja Pyykkö kertoi TV-ohjelmassaan 9-vuotiaasta syöpään sairastuneesta pojasta. Poika sanoi ennen kuolemaansa hoitajalleen: "Jotain sinusta jää osaksi minua ja jotain minusta jää osaksi sinua." Jokaisesta kohtaamisesta jää jälki. Niin hyvässä kuin pahassa.

Samoin jokainen kunnallispolitiikan päätös jättää jälkiä ihmisten elämään. Enemmän tai vähemmän - elämäntilanteesta riippuen. Mitä vanhemmaksi tulen, sitä enemmän tajuan, että aika on välittämisen tärkein

mittari. Ajasta tai sen vajeesta jää jälkiä niin lasten, vanhusten kuin vammaistenkin hoidossa. Omista lapsista puhumattakaan. "Suurimmat ilomme ovat iloa lapsistamme ja suurin hätämme ja surmme on huoli lapsiemme tähden."

Sirkku Ingervo
kaupunginvaltuutettu
(vihreät)
sosiaalilautakunnan
puheenjohtaja
erityisopettaja, äiti